

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

Războiul alb

„Pace, pace și pace nu este“ (Ieremia 6,14)

De câteva săptămâni, lumea a trecut mereu prin fiorii fri-cei din pricina pregătirilor ce se făceau pentru cucerirea Dan-zigului de către Germania.

În ultimele zile, toate ziarele, cu titluri mari pe întreagă pa-gina, au anunțat în lume, că „nu va fi război pentru Dan-zig“. Ci că așa ar fi spus d. Hitler că chestiunea Danzigu-lui se poate rezolva și fără văr-sare de sânge. Apoi, în primele zile ale toamnei, la Berlin, Fue-hrerul vrea neapărat să con-voace un Congres al păcii, la care vor fi invitate toate țā-rile din lume.

În acelaș timp, din Răsăritul îndepărtat al Asiei vine știrea că sau demolit lucrurile în-tre Japonia și Marea Britanie.

Lumea a răsuflat ușurată. Și ar răsufla și mai ușurată, dacă n'ar primi în acelaș timp și altfel de vești, bunăoară că în Mongolia se dau lupte tot mai îndârjite între ruși și ja-ponezi.

În Spania au izbucnit revolte, iar în Anglia, înarmările și înro-lările în armată continuă cu fe-brilitate.. că Germania ar pune la cale o revoltă în sudul Polo-niei, pentru a înfăptui visul ei: Ucraina cea mare care să fie grānarul Germaniei, apoi straș-nica ceartă între ziarele „axei“ și cele ale democrației fac să-ți dai seama că nu-i pace ci suntem într'o stare de război—*rāsboi alb*— fără vărsare de sânge deo-camdată, dar starea aceasta de neliniște și luptă — ziaristi-că și economică — numai de bine nu poate fi.

„Pace! pace!“ se spune încă azi în lume, dar „pace nu este“ (Ieremia 6,14) Cât timp oa-menii se urāsc unii pe alții, se ceartă și se bat, numai pace nu este. A d e v ā r a t a pace numai Isus Mântuitorul și E-

Sinucigașii

Sunt un fel de morți, cari la urma urmelor, și în înțelesul cel adevărat al cuvântului, mor după voia lor și — împotriva voii lui Dumnezeu.

Aceștia sunt cei ce-și ridică singuri vieața — sinucigașii.

Ei sunt acei cari înțeleg vi-ața, ca o plăcere, — ca o vi-ață trăită numai pentru ei înșiși.

Și când „cupa plăcerilor“ este sorbită, și vieața le dă puțin, sau îi obijduște, se lipsesc cu totul de ea.

Mulți astfel de oameni, sau ivit în timpul din urmă.

— Nu e pentruce să trăești spun și scriu ei.

— E urât în această temniță.

Și aceasta e foarte limpede, Da! Negreșit, că urât este să trăești numai pentru tine în-suși — Dar dacă vrea să scape de această „ură“ trebuie să i-se urască omului să se ocupe tot numai de „eul“ său neînsemnat și mic. Atunci se va sătura de această îndrăgostire de sine.

Atâția oameni trăesc așa-zicând numai în camera lor. În afară de casă pe ei nu-i preocu-pă decât acel loc unde își pot petrece și cheltui vieața: crășma, teatrul, cinematogra-ful și altele.

Iar dacă iubește pe cineva apoi îl iubește numai pentru sine, — ca pruncul o jucărie.

Dar jucăriile se frâng
Și iată, când omul se satură să stea neconținut înaintea o-glindei și să se primenească

vanghelia Lui ne-o poate aduce și o poate înfăptui. Pacea pe care ne-o dă El este adevărata pace, sănătoasă și trainică, este pacea sufletului pe care o pri-mim atunci când ne întoarcem la El și suntem iertați de pă-catele noastre.

Celor cari-l ascultă pe El, le dă pacea sa, dar nu așa cum o dă lumea (Ioan 14,47), ci o pace vecinică pe care lumea

iar jucăriile sunt rupte, i-s'a urit și lui cu viața — el moare.

Se sinucid mai rar oamenii cari trăesc pentru cineva. Între oamenii cari au familie sunt mai puțini sinucigași ca între singuratici.

Dacă omul trăește pentru aproapele său, — iubește pe alții — apoi toată lumea este a lui. Bucuria lui va fi bucu-ria ta, dorința lui de viață îți va sprijini puterea ta de viață.

Se poate spune pe scurt: *viața-i totdeauna — viață pentru alții*; cine vrea să simtă viața — este dator să se lege cu viața lumii, cu vieața oa-menilor, — cu nenorocirea, cu scârbele și nevoile lor, — și atunci nu va voi, — i-se va părea ceva criminal, să-și ridi-ce viața.

Dar cine voește, ca să apere de asemenea soartă pe copii, — este dator să-i crească în acest cuget, — *că viața nu e o plimbare, sau petrecere, ci o nevoiță și o cruce.*

— *Aceasta e o cale de cre-mene, pe care nu se poate să o parcurgi, nerăniindu-ți pi-cioarele. Pășind pe această cale, trebuie să fii gata pen-tru toate.*

Dar aceasta e calea vieții drumul Slavei și al mântuirii Curaj, suflete dragă. Încă puțin privește sus la cruce și... îna-înte prin furtuni, sus la ceruri la cununi.

Pār. Priveghere

n'o poate nici da și nici lua.

Ai tu iubite frate această „pace“ sau trăiești și tu într'un „rāsboi alb“ de frământări și lupte deșarte și pierzătoare de suflet? Vino la Domnul Isus, predă-i viața ta și vei primi, pacea, pacea după care îți in-setează sufletul, pacea pe care nimeni și nimic nu ți-o mai poate tulbura, niciodată.

I. Mărturie

„DINCOLO, ȚI-AI FĂCUT CASĂ“?

Stăteam de vorbă cu un țā-ran, muncitor într'o miră de cărbuni. Îmi spunea:

— De-acum mi-am pus în rânduială gospodăria. Mi-am făcut casă nouă, grajd, șoproane doar niște cămări îmi limpsesc să-mi mai fac. Dar dacă voi fi sănătos, le voi termina și pe-acelea până la toamnă. După ce le voi avea și pe as-tea, voi zice adio, minei, voi rămânea pe lângă moșioara ce o am, și nu-mi voi mai chinii zilele pe-aici.

— Bine — i-am răspuns — să-ți ajute Dumnezeu. Dă-mi însă voe să te întreb un lucru: în cer ți-ai făcut casă?

— În cer? mă întrebă uimit.

— Da.

— Ba acolo mi se pare că nu.

— Nu? Păi cum? Aicea adică, unde vei veți cel mult 80—90 de ani, ți-ai făcut de toate, iar dincolo unde vei trăi veșnic, nimic? Se poate?

Mă privi neștiind ce să rās-pundă.

— Vezi, dragul meu — i-am zis — cât de neînțelepti suntem noi? Pentru clipa de viață ce o trăim aici pe pământ, ne trudim, alergăm, strângem și demulțorii „când lumea am dobândit-o“, trebuie să plecăm, să le lăsăm toate, iar pentru vieața de veci care niciodată nu se va sfârși, deatâtea ori nici nu voim să ne interesăm. Oare nu suntem noi nebuni, lucrând astfel?

— Ba chiar așa, îmi rās-punse. Uităm de suflet, de parcă n'am mai muri niciodată. Și rămase omul meu pe gânduri..

I. Călăuză

Prețul vieții unui om se a-rată în măsura în care poate să fie de folos semenilor săi.

INDRASNIȚI, ȘI NU VA TEMETI! (Matei 14,27).

O îmbărbătare care ni-se adresează și nouă. - Ceva în legătură cu evanghelia de Duminică

Dupăce Mântuitorul făcuse acea minunată săturare a noroadelor în pustie

A silit pe ucenici,

să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărmlul celălalt, iar El s'a retras la munte singur, să se roage. Pe lângă dorința de a rămânea singur, „sila” aceasta a fost și pentru că încăodată să se arate puterea lui Dumnezeu bieților ucenici fricoși cari se temeau de vânt și tremurau de frica nălucilor. Tot timpul, Mântuitorul le făcea „școală” Ucenicilor Lui. Acum le pregătise o lecție de Incredere.

Dar aceasta ne mai spune încă ceva. Orice câte ori „treci înaintea Domnului și o iai înaintea singur, fără El ajungi în mijlocul valurilor și pierzării. Să nu uităm însă că însuși Domnul ne trimite, *ne șilește* uneori, la aceasta. Dar atunci numai ca să se arate Puterea Lui, care izbăvește totdeauna pe cei ce se încred în El.

Invăluți de valuri

Era noapte. Vântul puternic bătea protivnic iar ucenici singuri, fără Domnul, tremurau de frica morții pe marea înfuriată.

Desigur, în tot timpul acesta ucenicii nu vor fi încetat de a se ruga, așa cum îi învățase „Invățătorul” lor.

O, ce plin de învățătură este adevărul acesta pentru noi!

Și noi sântem astăzi mai mult ca ori când în noaptea încercărilor și în mijlocul valurilor cu vânturi protivnice. Câteodată se pare că și Domnul ne-a părăsit în aceste valuri grozave care nu se mai potolesc.

O, dar să nu ne pierdem încrederea în Puterea lui Dumnezeu. El știe unde ne găsim noi. El știe suferința și primejdia în care ne sbatem. Și lucrează la scăparea noastră.

În aceste valuri, noi să nu uităm un lucru: *Rugăciunea*. Să ne rugăm cu credință și încredere. Căci dacă valurile sânt mari, Puterea Domnului e și mai mare.

Stăpân peste vânturi și valuri

Iar alături de noi, este și rugăciunea Mântuitorului nostru, Mijlocitorul cel bun între noi și Tatăl ..

„Nu vă temeți!”

Cât de liniștitor și dulce pentru ucenici, a răsunat în mijlocul valurilor, glasul blând și muștrătoarea încurajare a Domnului. Câtă alinare le va fi strecurat în suflet acest cuvânt, când frica îi făcuse să-și piardă cumpătul.

Dar glasul acesta răsună și pentru noi, de două mii de ani, muștrându-ne par'că, pentru „puțina noastră credință” ..

— „Nu vă temeți” de prigoane, de batjocuri, de suferinți... Toate acestea le-am suferit Eu întâi.. Dar noi de-atâtea ori ne uităm la ele și nu Te vedem pe Tine, Isuse!..

— „Nu vă temeți” de cei ceucid trupul, sufletul nu l pot ucide! (Matei 10,28).

Dar noi, pentru a fi prietenii lor, ne facem tăgăduitorii Tăi de-atâtea ori Isuse ..

Și de-aceia nu putem veni peste valuri, până la Tine.

„Vântul era tare”

Când Petru a auzit chemarea Mântuitorului: „Vino”, credința pe care o avea în El, a întrecut pe un moment toată frica. S'a coborât din corabie, și cât a ținut credința aceasta, a pășit ușor peste valuri, către Domnul.

Dar vai! credința și îndrăzneala aceasta n'a ținut mult. Și de îndată ce termometrul încrederei lui începea să dea în jos, începea și el să se cufunde. Credința lui Petru n'a ținut până la Domnul. Frica de vânt îi slăbise încrederea în Puterea Domnului, dar când a început să se înfricoșeze, a început a se și cufunda.

Să luăm deci aminte. Petru a început să se cufunde în clipa când își luase ochii dela Țintă, dela Domnul — și începuse să se uite după... vânt.

O, voi toți copilașii Domnului, cari la chemarea Lui a-ți pășit încrezător peste valurile de păcate către El, — băgați de seamă. Mântuirea voastră și scăparea voastră e primejduită tocmai în punctul acesta. Voi trebuie să aveți mereu în față numai Ținta, Căpetenia credinții voastre, numai pe *Isus Biruitorul*, (Evrei 12,2).

Îndată ce vă veți uita la valuri, la lume, la fața oamenilor și la puterea vrășmașilor voștri, și ai lui Dumnezeu, voi veți pierde din vedere Puterea Domnului — și vă va umplea frica... vântului.

Desigur, vântul poate fi și mare, dar oricât ar fi de mare, nu uitați că e vânt și trece ca vântul.

Valul oricât ar fi de puternic, este val, și trece ca valul.

Nu vă temeți deci, de toată furtuna aceasta care vine sau a venit peste voi! Domnul vă trece prin încercarea credincioșiei — ca pe ucenicii Săi.

Nu vă temeți; credeți numai! (Marcu 5,36). Domnul întărește pașii omului când îi place calea Lui — El vă sprijinește! (Psalm 37,23-25). Cu ochii deci la El, și înainte!..

T. DAR

Cuvânt pentru foaia

„VIEAȚA CREȘTINĂ“

În vuetul lumii acesteia plină de păcate, în babilonia lumii de azi când pare că credința din inima creștinilor față de Cel Atotputernic a perit, și merg din rău în mai rău, când oamenii tot mai mult s'au depărtat de Dumnezeu afundându-se în valul lumii deșarte plină de păcate, iată că apare ca o rază de lumină, ce luminează ca zorile dimineții, ca o solie trimisă de sus, foaia „Vieața Creștină”, care ne umple inimile de sfinte și duhovnicești bucurii.

Această foaie îl face cunoscut lumii pe Isus

Această foaie îl vestește pe Isus și jertfa Lui cea sfântă.

Această foaie poartă chipul lui Isus.

Această foaie ne îndeamnă să fim cu ochii țintă la Isus, cel răstignit, Căpetenia desăvârșirii noastre.

Această foaie vestește cu *Tărie* Adevărul lui Isus.

Această foaie este un adevărat *Dar* venit de sus pentru creștinătatea de astăzi.

Această foaie este o *Călăuză* ce ne călăuzește pe calea lui Isus.

Această foaie ne îndeamnă la *Priveghere*, ca neincetat să fim treji pentru că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea

Această foaie e ca o *Mărturie* pentru vremile de acum.

Această foaie ne aduce *Vestea cea Bună* a dragostei lui Isus și ne arată calea spre Hristos

Deci iubiți frați creștini citiți și răspândiți pretutindeni această foaie bogată și plină de învățături Dumnezești. Să nu lipsească acest scump mărgăritar, din casa nici-unui creștin.

Având și un preț foarte eflin, ea este la îndemâna oricărui om, cât de sărac ar fi el.

Iar pe aceia pe care Domnul Isus i-a învrednicit să scoată și să scrie această foaie, să-i învrednicească El să urmeze astfel, pe calea Evangheliei și mai departe, ca să-L poată face cunoscut lumii pe Isus cel Răstignit și înviat din morți, prin care oricine primește mântuirea, dacă crede și se întoarce la El. Pentru toate Slăvit să fie Domnul Isus.

Anghel T. Gheorghită

Piatra-Teleorman

Cugetări creștine

Mulți din noi în ruga noastră, dela Cel ce știe toate Cerem să ne dea pe lume, sănătate, sănătate; Dar adesea se întâmplă, când omul e sănătos Să uite și să bârfească pe Domnul Isus Hristos.

Și-atunci Domnul având milă, multora din noi trimite Din când în când câte-o boală, sau necazuri felurite, Deci când avem vre-o durere, atât eu precum și voi, Să'nțelegem că Stăpânul se apropie de noi.

Pot numi sărac pe omul care pe această lume, Are bani, are avere, însă n'are fapte bune, Căci averea, cât de mare azi o vezi și mâine nu-i; Dar faptele cele bune sânt în mâna Domnului.

I. TĂRIE

Către Domnul

Doamne, patimile 'n valuri, dau asupra mea război Să mă înec ca pe o barcă în al lor murdar puhoi; Gânduri rele mă frământă și mă mână la perzare. Și n'am altă mântuire decât mila Ta cea mare.

Doamne, risipește-mi valul stricăciunii sufletești Cu puterea Crucii Tale, căci Tu poți orice voești. Pune duh de priveghere 'n al meu suflet păcătos. Ca să nu mă mai înșele dușmanul cel mincinos.

C. TĂRIE

Păcătuirea cu buzele, este o cursă primejdioasă

Din ce trece timpul, oamenii sunt parcă tot mai gălăgioși și nestăpâniți în vorbe și în fapte ca și în toate lucrurile de altfel. Veacul vitezei, a cuprins și gura și limba oamenilor de azi cu „focul gheenei” (Iacov 3, 6), ce pâjolește cu foc mare pe tot locul pe unde ajunge.

Limba, pe care Dumnezeu ne-a dat-o ca să Lăudăm pe El a ajuns pentru atâția, o adevărată „lume de nelegiuiri (Iacov 3,6), o unealtă a flecărelilor, bârfelii, clevetelor și flirtului, o unealtă a iadului, blestemului și pierzării atâtor suflete. Prin saloane, prin cluburi, pe la șezători, între săraci și bogați, nebunii cari răspândesc bârfelile (Prov. 10, 18), nelegiuții cari pierd cu gura pe aproapele lor (Proverbe 11,9), omul de nimic, omul nelegiuit ce umblă cu neadevărul în gură, (Prov. 6,12-13) și face slujba în fiecare zi, cu cea mai mare credincioșie.

Și cât de puțini se gândesc că în păcătuirea cu buzele este o cursă primejdioasă (Proverbe 12,13)

De câte ori chiar și creștini serioși nu se lasă târați de valul înșelător al bârfelii, uitând cuvântul că cine vorbește mult, nu se poate să nu păcătuiască, (Prov. 10,19) și astfel se înfilează și pe ei înșiși și rănește cu străpungerea unei săbii

— pe aproapele lor (Prov. 12,18-19)

Cei tineri, prin firea lor mai aprinsă, pot aluneca și mai repede pe panta primejdioasă a „vorbirii în chip ușuratic”. Și ce dureros este să vezi și să auzi astfel de suflete credincioase, târate în apele nurdare și urâte ale păcătuirii cu limba care, nestăpânită, devine repede o lume de nelegiuiri, plină de otrăvă de moarte. Cu ea binecuvântăm pe Domnul, și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oamenii cari sânt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeaș gură lese și binecuvântarea și blestemul.

Nu trebuie să fie așa, frații mei (Iacov 3,8-10)

Mă aflam odată, după o adunare duhovnicească în societatea câtorva credincioși cei mai mulți tineri — băeți și fete, în casa unor oameni cari nu erau veniți la credință. Un prilej pentru acei tineri de a-l mărturisi pe Domnul prin cuvintele, cântările și vorbirile lor. Dar n'a fost așa. N'au tăcut, se înțelege. Deveniră chiar foarte veseli și vorbăreți. Unul una, altul alta, pe un ton voios se discutau diferite lucruri nu tocmai serioase; ba într'un timp se amestecară și glume și flecăreala era la largul ei... Un val de durere îmi sfâșia inima. Nu puteam zice nimic, suspinam numai, cu ochii plini de la-

crimi, gândindu-mă la ce stare tristă ajungem când nu veghem cu grijă asupra gândurilor, vorbelor și faptelor noastre. Am simțit atunci cuvântul ce spune că cine vorbește în chip ușuratic, rănește ca străpungerea unei săbii (Prov. 12,18) și că din mulțimea vorbelor, nu lipsește greșala.

Ce durere! Cât de mult îl întristăm noi pe Duhul sfânt cu multele și nesocotitele noastre „vorbe în vânt”, sterpe, nesărate neroditoare și fără nici un rost.

Căți nu ascultă cuvântul Domnului, ba chiar lăcrimează, se roagă, dacă nu îl și predică, iar peste puțină vreme, nici nu-i mai cunoști Prinși în hora discuțiilor și vorbirilor deșarte, rād, glumesc în chip nesocotit, ca niște oameni lumești, improșcând chiar câte-un strop de nebunie uneori, [Prov. 15,2]. O, cât de mult timp trebuie să treacă până învățăm versetul 1 din psalmul 1: Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așează pe scaunul celor batjocuritori.

Fr. Onisim

(Luată pe scurt din broșura FLECĂREALA care a eșit acum de sub tipar. Preț 1 leu)

Sfârșitul

A izbucnit furtuna pustiirii
Popoarele se ceartă și se bat;
S'apropie sfârșitul omenirii
Când va veni Cerescul împărat..

E clocotul durerilor turbate,
E clocot de furie'ngrozitoare
Când neamurile lumii — toate
Vuesc și se frământă ca o mare.

E plină lumea de rele, și păcate
E părăsit de mult preasfântul ade-
[văr

Săracii și bogații din palate
Se dușmănesc și se omor!

Isuse Doamne coboară-te curând
Căci lumea e o mare de necaz;
E culmea stricăciunii —
Nu te cunoaște lumea az.

ILIE POPOVICI

Stăta Scriptură este degetul lui
Dumnezeu care s'a scoborât să scrie
pe pământ.

La o 'ngropăciune

Pe racla'n care astăzi închidem, poate veșnic,
Iubirea cea mai sfântă crescută'n Iovituri,
Imi storc fără putere, în lacrimi de sfeșnic
Rășina unei inimi cu-atâtea tăeturi.

Pătrunsu-m-a durerea adânc la rădăcină,
Ca gura de secure în trunchiul de stejar,
Și m'a durut, desbinu-ți frățane, de tulpină
Că ne-a'nfrățit botezul aceluiaș amar

Sub lepedea uitării, noi doi înmormântarăm
Un vis din cale afară de sfânt și de frumos
Și'nstreinați de dânsul, răsleți ne'ndepărtarăm
În sus luând-o unul iar celalalt în jos..

...Dar nu uita frățane, când visul ni-se curmă,
Și 'ngropăm trecutul, cu vină amândoi;
Cenușa amintirii s'o presărăm pe urmă
Să mai aflăm odată cărarea înapoi!

12 Iulie 1939

T. DAR

Lângă Cruce...

Lângă cruce... lângă cruce...
Ne cheamă Isus cel dulce..

Cu glasul blând și duios,
Cheamă pe cel păcătos,

Lângă cruce să grăbească
Mântuire să primească..

Că sângele Său vărsat
Spală-al omului păcat..

Deci veniți creștini iubiți
Lângă cruce odihniți..

Cei pierduți și cei ce plâng
Veniți la Isus cel blând..

Iacob Suciu

Lucrul cel mai mareș ce-l poți
face în lumea aceasta, este să aduci
suflete la picioarele Domnului.

Noul regim al sectelor

Asociațiile religioase cari pot și cari nu pot
funcționa în cadrele Statului

Prin noua hotărâre cuprinsă în Decizia Ministerului Cultelor Nr. 31.990/1939 sunt cu desăvârșire interzise sub pedepsele prevăzute în Codul Penal și legilor pentru apărarea ordinii în Stat: Asociațiile religioase, cari prin doctrina și practicile lor rituale aduc atingere legilor de organizare a Statului și instituțiilor sale, contrarii bunelor moravuri, ordinii și liniștii publice. Acestea sunt: Asociațiile mileniste (studenți în Biblie,

martorii lui Iehova etc). apoi; pentecostaliștii, tremurătorii, biserica lui Dumnezeu apostolică, poacății: nazarinenii, adventiștii reformiști, secerătorii, nihilistii, inochentiștii și stiliiștii

Asociațiile religioase recunoscute de ministerul cultelor sunt: Baptiștii, adventiștii de ziua a șaptea și creștinii după evanghelie.

Organizațiile locale nu pot funcționa, decât cu cel puțin 50 de credincioși.

Gânduri creștine

„Cine pe săraci ajută
Pe Dumnezeu împrumută”
Spune-o vorbă din bătrâni, aproape de toți știută,
Dar și mai mare răsplată pe acela îl așteaptă
Care-un rătăcit aduce din păcat la calea dreaptă.

I. SÂRBU

O cerere de mirare

Câțiva deputați au cerut libertatea horelor în apropierea cârciumilor

Aflăm cu multă mirare, că vreo câțiva deputați au cerut d-lui primministru învoirea — (aprobarea) de a se îngădui organizarea jocurilor (horelor) țărănești pe lângă cârciumile dela sate.

Este o cerere care miră, întrucât se știe câte nenorociri sau întâmplat și se întâmplă pe la astfel de hore și mai ales, când ele mai sunt și în apropierea cârciumelor.

O veste bună! Nu se mai dau brevete de cârciume în Ardeal și Banat

Citim, că s'a suspendat acordarea de licențe pentru băuturi spirituoase, în comunele rurale din Ardeal și Banat, până la

nouă dispoziții. O, dacă aceste dispoziții, n'ar mai veni niciodată. Și așa is prea multe cârciumi.

Vanitate-mândrie

Precum cireșul nu aduce rod înainte de a-și scutura floarea, tot așa și omul nu poate rodi

duhovnicește până când nu se scutură pe sine de vanitatea trupească și împopoțonarea din afară.

Cine are urechi de auzit, să audă!

CUVINTE REGALE

Noi nu năzuim la nimica ce este al altora, dar suntem hotărâți de a apăra și păstra ce este al nostru

Nu trebuie niciodată să uităm că munca, oricât de umilă ar fi, nu înjosește pe om, ci dimpotrivă îl înobilează.

(Din cuv. d-lui Armand Călinescu, rostită la Cameră în răspunsul guvernului la mesajul regal).

Avem o bună recoltă de grâu

Approape 400 mii vagoane grâu din care vreo 100 mii se vor vinde peste graniță — Prețul grâului a fost fixat la 42 mii lei vagonul

Bunul Dumnezeu ne-a hărăzit și anul acesta cu o bună recoltă de grâu; deși pe unele locuri lanurile au fost distruse de grindină, se vor strânge totuși, cam 400 mii vag. din care cam 100 mii se vor vinde în străinătate.

Corpurile legiuitoare au votat de curând noua lege a valorificării cerealelor pr'n care s'a fixat prețul grâului la 42 mii lei vagonul de 10 mii kgr. pentru grâul de 75 kgr. hl. cu 3 la sută corpuri străine, pentru marfa loco gara producător.

Cumpărarea și vânzarea grâului se face prin Institutul Național al cooperăției, care va fi finanțat de Banca Națională cu 2 miliarde lei.

Recolta de porumb e socotită la 500 mii vagoane. Cum însă pe multe locuri, n'a plouat în ultimul timp, e teamă că porumbul nu va rodi.

D-I ministru Cornățeanu min Agriculturii

O formă a războiului alb

Germania a fost bombardată

Cu 150 mii de... scrisori venite din Anglia.

Nemții sunt supărați toc din cauza acestor

scrisori cari fac propagandă contra regimului

Germania a avut de curând neplăcuta surpriză, de a vedea că o mulțime de cetățeni primesc scrisori din streinătate, în care un anumit Stephen Kinghall, desvâluia cetățenilor germani, primejdia în carii țărăște conducătorii lui de azi

Dacă zările streine nu pot pătrunde poate cu veștile din alie țări, scrisorile acestea cari destăinuiau marile pregătiri ale demo-

cratiilor și siguranța unei înfrângeri a Germaniei într'un război, au căzut în mâna a peste 150 mii de germani și urmările nu sunt tocmai plăcute. Conducătorii Germaniei sunt foarte supărați pe acel Kinghall și pe Anglia pentru asemenea procedee nepermise în caz de „pace“ ca și când ea, Germania ar fi, vai, mielul nevinovat iar Anglia lupul din fabulă.

Nr. 59.

Omul contra animalului

Din timpurile cele mai îndepărtate omul a fost în luptă cu animalul. Lupta pentru existență n'a încetat o clipă Acolo unde omul apărea, animalul se retrăgea. Era lupta între forța fizică și șiretenie. Cu toată insuficiența armelor ce le posedă, omul reușea să facă față forței brutale a animalelor monstruoase din vechime.

Chiar și în zilele noastre omul luptă cu animalul. Altădată, omul trebuia să se angajeze în lupta contra animalelor enorme și înspăimântătoare. În timp ce azi el trebuie să lupte contra animalelor a căror dimensiuni sunt invers proporționale pericolului ce-l prezintă pentru omenire. E vorba de insecte Ce nu citim în ziare asupra acestui subiect. Scaraboul din Colorado distruge recolta de mere, lăcustele nimicesc cerealele, omida distruge verdețea pe vaste întinderi, etc. etc. Dar aceasta nu este deajuns. Alături de insectele cari sunt indirect dăunătoare omului, sunt altele cari

ii amenință direct sănătatea. Acestea sunt țânțarii. Pe înserate, milioane de țânțari dansează în aer. Și ei nu sunt atât de inofensivi cât par.

Anumiți țânțari provoacă accese de febră paludică omului și când îți seama de faptul că sunt milioane de oameni cari suferă de această boală, îți dai seama ce plagă reprezintă țânțarul pentru omenire.

Societatea Națiunilor a creat o comisiune specială pentru studiul paludismului. Ea a ajuns la următoarele concluzii; ca profilaxie trebuie să se ia 400 miligrame de chinină pe zi în tot timpul sezonului paludismului. Când boala s'a declarat, trebuie să se ia o doză de un gram până la un gram 300 miligrame de chinină pe zi în timp de 5—7 zile.

Omenirea n'a combătut totdeauna acest animal. Armele cu care luptă omul nu mai sunt de piatră, bronz sau oțel, ci ele consistă în medicamente preventive sau terapeutice și în metode chimice (118).

De toate și de pretutindeni

— S'AU PRĂBUȘIT TREI AVIATORNE. La o depărtare de 40 Km. de Cluj — s'au prăbușit zilele trecute trei aeroplane de vânătoare dela Flotila Someșeni. În această groasă nenorocire și-au găsit moartea. 3 aviatori Nenorociții sburători au fost duși fiecare în comunele lor pentru a fi înmormântați.

— INTELEGEREA ECONOMICĂ ROMÂNNO-UNGARĂ, va începe la Sinaia în ziua de 27 Iulie.

— BINE AU MAI „ADMINISTRATI“ Am citit zilele acestea că fraudele (pe românește hofțiile) dela primăria municipiului București vor face obiectul a 5 procese deosebite.

Au „operat“ foștii edili ca inodru! — Ce rușine!

— LA BERLIN va lua ființă în curând o gară, o piață și o stradă, cari vor purta fiecare, în semnul prie-

tenlei germano-italiene, numele de Mussolini.

— ȘI ORBII vor fi folosiți în viitorul război de armata italiană. S'a constatat că orbii aud foarte bine și aduc bune servicii în apărarea antiaeriană.

— CARDINALUL INNITZER DIN AUSTRIA este mereu atacat și insultat de autoritățile hitleriste germane. De curând, la sfârșitul unei slujbe, el a fost insultat și lovit cu ouă clocite de mai mulți tineri Episcopul a fost ocrotit în casa parohială.

Poliția n'a intervenit decât cu 3 ore mai târziu.

— UN MILION de oameni se vor găsi sub arme în Anglia cu venirea lunii August. Anglia s'a hotărât să pună pe picior de război marina și aviația și să stea gata.

POSTA GAZETEI

St. Zaharia V. Gazeta o primiți dela data de 15-II-939.

Dan Victor. Care este numele abonatului din Drăgea?

Sava Racovițeanu. Pentru ce este suma de 125 Lei?

Adam Constantin. Care este numele abonatilor pentru care ați trimis 250 Lei.

Ioan Dragomir. Nu s'a primit cartea postală pentru comanda de 198 lei; comunicați-ne.

Mariș Nicolae. Aveți de plătit 52 Lei.

Următorii abonați să ne clarifice pentru ce au trimis sumele respective prin m. p.

Papandă Dimitrie 256 Lei

Marinescu Alex. 150 Lei

Dorica Nașu 210 Lei

Bărbucean Ion 275 Lei

Stanciu Vasile 275 Lei

Abonații care trimit bani să menționeze pe dosul mandatului pentru ce este trimisă suma.

Miron Demut. Comunică adresa completă a lui Pop Gavrilă și scrieți întotdeauna numele acelor pentru care trimiteți bani.

Paiul G. Alexandru. Care sunt acei abonați, pentru cari trimiteți 250 Lei.

Papana Vasile, noi și-am expediat foaia. Vezi poate și-o oprește cineva.

Alexă Gheorghe. La fel și duminică.

În America costul unui abonament este 250 Lei.

Asupra D-vs.!

... a lucrărilor Dvs. și a preocupărilor Dvs. se publică în cele 120 000 ziare și reviste din lumea întreagă articole și notițe care vă sunt absolut necesare Dacă doriți să aveți aceste articole și notițe prețioase, ca și instituțiile din streinătate și din capitală țării noastre, adresați vă și Dvs. agenției

SERVICIUL GAZETELOR

Directori: Aurel M. Alicu și Em. Samoilă București, str. Sf. Constantin 24, Telefon 3.16,15 care vă dă cu plăcere orice lămurire suplimentară și vă face la cerere și probe gratuite.

Citiți, plătiți și răspândiți foaia

„VIEAȚA CREȘTINA“

ULTIMELE ȘTIRI

— TULBURĂRI ÎN SPANIA. În ultimele zile au izbucnit tulburări în diferite părți ale Spaniei. Câțiva generali sunt în fruntea turbulențelor.

— CĂLDURI MARI. Cerul varsă foc. La București Duminică trecută au fost 60 grade căldură la soare. În unele părți ale țării au căzut ploii cari au făcut mult bine câmpului.

— UN BILANT — La București au fost Duminică 2'insolații, 2 inecați, 3 sinucideri, 4 junghieri și 242 condamnați pentru tulburarea liniștei.

— TOATE SE SCHIMBĂ. Urași cearta aprinsă dintre Rusia și Germania se stărește printr'un pact de neagresiune între cele două puteri. Interesant, nu?

— CURG MILIOANELE. Polonia a primit 13 milioane lire din Anglia și 600 milioane franci dela Pa-

ris, drept imprevizut pentru înarmare. Pentru arme, sunt destule parale

562 DEZERTORI DIN UNGARIA au fost judecați în ultima vreme de tribunalul militar din Cluj.

Toți vorbesc de traiul rău din Ungaria, unde în timpul luptelor cu slovacii, au fost rechiziționate până și vacile cu lapte.

— GENERALUL IRANSIDE șeful armatei engleze, a vizitat de curând Polonia având mai multe consfătuiri cu conducătorii statului și armatei polone.

— PRIMARUL DIN HALMEU de lângă graniță, victima unui odios asasinat, a încetat din viață în scurtă vreme după ce a fost rănit de bomba aruncată de niște răi voitori necunoscuți, Șapte persoane socotite vinovate, sunt reținute la închisoarea Cluj.